

De KLJ van Meensel kreeg toen ook al bezoek van de Heilige man en zijn zwarte Piet. Toen .. moet begin de jaren '70 geweest zijn.

De leiding : Michel Verbist, Willy Janssens en Lucien Degeest. En onder het goedkeurend oog van de proost A Robert.

Iedereen herkent wel het gros van de kinderen .. nu volwassenen van bijna / juist 50-tigers.

Het KLJ lokaal was toen ook al in het oud jongensschool. In de weerspiegeling in de vensters is nog te zien wat er vroeger stond.

Guy Hendrickx vertelt: "...Ik herinner mij nog best deze situatie. Mijn vader Frans Hendrickx was de Sint met dienst. De Zwarte Piet was een beetje te ongelukkig met de gebruikte schoensmeer. Het was de eerste zwarte piet die dienst weigerde. Vandaar dat er in alle haast een zwarte kap gefabriceerd werd. Dit feit heeft toen heel wat jongeren aan het twifelen gezet. Het "waarom" van deze verkleedpartij bleef een tijdje nazinderen. Ik kan het weten want mijn twee dochtertjes, Hildegard en Ingrid, staande op de tweede rij links met lange haarstaartjes. Ze hadden ook de stem van hun opa herkent toen de sint zijn jaarlijkse afrekening maakte. Voor hen was nadien het Sinterklaasfeest nooit meer hetzelfde. Waarom Frans Hendrickx ? Hij woonde recht tegenover de school. De aankleding en de verplaatsing van" de heilige man" hield zo weinig problemen in.

Wat betreft de weerspiegeling in de ruiten en het klasgebruik van de KLJ : Waar nu de ingangspoort langs de Keelstraat werd geplaatst stond toen de zijmuur van die grote "galerie" of beter gezegd de overdekte speelplaats met een lengte van ongeveer 15m. De voorkant naar de klassen toe was open. Daar stonden drie ijzeren steunen op regelmatige afstanden waarop het grote dak steunde. De dakpannen zie je nog op de foto en de voorkant is donker. Deze daksteunen werden door het jonge volkje graag gebruikt als klimpalen. Het ging dan vooral tussen de ploegen "Meensel" tegen "Kiezegem". Geen gemakkelijk karweitje zo'n klimpartij. En er werd daar fameus in de handen gespeekt voor betere "plak" te hebben. Bacteriologisch gezien is dat daar wel degelijk een broeinest geweest van ongekende kinderziektes waarnaar men vandaag in het KUZ Leuven naar op zoek is. De verhoogde arduinen steunblokken waarop deze palen rustten deden bovendien nog dienst voor een spelletje "katje-tik-me". In de onmiddellijke nabijheid stonden twee dikke okkernotenbomen; de schaduwleveranciers samen met nog een reus van een perenboom aan de ingang van de Dorpsstraat. Een kleiner exemplaar stond nog meer naar de schoolingang toe. Maar dat was maar een ziekelijk beestje. Gelukkig maar want anders zaten de kinderen zonder zon in de klas. Dit is de plaats geweest waar ik mijn jeugd heb versleten. Geen steen of hoek was mij onbekend....."